

Rok akademicki:

2014/15

Jednostka prowadząca:

Instytut Historii Sztuki i Kultury WHiDK

Kierunek:

Historia sztuki

Poziom:

studia pierwszego stopnia (licencjackie), stacjonarne

Nazwa przedmiotu:

Zajęcia fakultatywne

Nazwa szczegółowa przedmiotu:

Dzieje tkanin zabytkowych - tkaniny nowożytne i współczesne

Język:

PL

Typ przedmiotu:

przedmiot wybieralny

Przedmiot obieralny:

tak

Rok studiów, semestr:

rok I, semestr letni

Wymiar:

zajęcia: 30 godz.

Punkty ECTS:

zajęcia: 2

Forma zaliczenia:

zajęcia: zaliczenie bez oceny

Prowadzący:

konwersatorium: dr Natalia Krupa;

Koordinator sylabusu:

dr Natalia Krupa

Sylabus dostępny w ramach:

- [Zajęcia fakultatywne](#) [na kierunku:] [Historia sztuki](#) (Hsz), studia pierwszego stopnia (licencjackie), stacjonarne, I rok, semestr letni
 - [prowadzący konwersatorium:0h//0ECTS]: dr Natalia Krupa;
- [Zajęcia fakultatywne](#) [na kierunku:] [Historia sztuki](#) (Hsz), studia pierwszego stopnia (licencjackie), stacjonarne, II rok, semestr letni
 - [prowadzący konwersatorium:0h//0ECTS]: dr Natalia Krupa;
- [Zajęcia fakultatywne](#) [na kierunku:] [Historia sztuki](#) (Hsz), studia pierwszego stopnia (licencjackie),

stacjonarne, III rok, semestr letni

- [prowadzący konwersatorium:0h//0ECTS]: dr Natalia Krupa;
- [Zajęcia fakultatywne](#) [na kierunku:] [Historia sztuki](#) (Hsz), studia drugiego stopnia (magisterskie uzupełniające), stacjonarne, II rok, semestr letni
 - [prowadzący konwersatorium:0h//0ECTS]: dr Natalia Krupa;
- [Zajęcia fakultatywne](#) [na kierunku:] [Ochrona dóbr kultury](#) (Odk), studia pierwszego stopnia (licencjackie), stacjonarne, II rok, semestr letni
 - [prowadzący konwersatorium:0h//0ECTS]: dr Natalia Krupa;

Wymagania wstępne:

Wymagania wstępne Ogólna wiedza z zakresu nauk humanistycznych przygotowująca do studiów humanistycznych.

Cele:

Cele Celem wykładu jest przedstawienie treści dotyczących najważniejszych zjawisk i przemian stylowych zachodzących we wzornictwie i produkcji tkanin nowożytnych i współczesnych, wykształcenie umiejętności identyfikacji, i datowania zabytków tekstylnych.

Treści kształcenia:

T. 1 - Tematem wykładu jest omówienie najważniejszych ośrodków produkcji i zjawisk następujących w historii tkanin nowożytnych i współczesnych. Przedstawione zostaną zmiany, jakie zachodziły w historii produkcji i technice wykonania tekstyliów z uwzględnieniem wpływów kulturowych. Środkami zastosowanymi do realizacji niniejszego zamiaru są identyfikacja obiektów na podstawie analizy archiwaliów, ocena techniki wykonania, technologii produkcji oraz badania nad przemianami stylowymi zachodzącymi we wzornictwie włoskich późnośredniowiecznych i nowożytnych tkanin jedwabnych

T. 2 - Zakres wykładu wzbogacony zostanie poprzez omówienie wiodących ośrodków zajmujących się badaniami i konserwacją tkanin w Europie.

Efekty kształcenia:

WIEDZA

W_1 Student płynnie posługuje się na poziomie rozszerzonym współczesną terminologią związaną z techniką i warsztatem technologicznym w zakresie zabytkowych tekstyliów.

W_2 Student zna i rozumie specyfikę ochrony dziedzictwa sakralnego.

W_3 Student ma pogłębioną, specjalistyczną wiedzę w zakresie sposobów ochrony, konserwacji i przechowywania dzieł sztuki.

W_4 Student ma poszerzoną wiedzę w zakresie ochrony tkanin zabytkowych.

UMIEJĘTNOŚCI

U_1 Student wykazuje się umiejętnością pracy zespołowej porównując i, dokonując badań tkanin

U_2 Student potrafi dokonać analizy porównawczej i identyfikacji chronologicznej tkanin posługując się ogólnodostępną literaturą.

Metody i narzędzia dydaktyczne:

M.1 Wykład

M.2 Prezentacja multimedialna

M.3 Zajęcia terenowe – praca z obiektem zabytkowym

Sposoby sprawdzania i warunki zaliczenia:

Forma zaliczenia: zaliczenie bez oceny

Warunkiem zaliczenia jest aktywny, systematyczny udział w zajęciach (dopuszczone są dwie nieusprawiedliwione nieobecności) oraz kolokwium podsumowujące materiał z drugiego semestru nauki. Student wykazuje się podstawową wiedzą z zakresu historii zabytkowych tkanin, wzornictwa czy motywów zdobniczych, charakterystycznych dla określonego w temacie wykładu przedziału wiekowego, swobodnie posługuje się literaturą przedmiotu, wykazuje się umiejętnościami doboru interdyscyplinarnych metod niezbędnych do ustalenia chronologii tkanin.

Lektury podstawowe:

Ackermann (H. CH.), Seidengewebe des 18. Jahrhunderts, Bd.1, Bizarre Seiden, Abegg-Stiftung Riggisberg 2000;

Boulnois L., Szlakiem jedwabiu, Warszawa 1968;

Chruszczyńska J., Orlińska – Mijanowska E., Tkaniny dekoracyjne. Przewodnik dla kolekcjonerów, Warszawa 2009; Devoti D., Romano G., Tessuti antichi nelle chiese di Arona, Torino 1981;

Emery R., The Primary Structures of Fabrics, Washington 1996;

Falke O. von, Kunstgeschichte der Seidenweberei, Berlin 1913;

Flemming E., Textile Künste. Weberei, Stickerei, Spitze, Berlin 1950;

Geijer A., A History of Textile Art, Leeds 1979;

Gutkowska-Rychlewska M., Historia ubiorów, Wrocław-Warszawa-Kraków 1968.

Hennel-Bernasikowa M., Gobeliny XV-XIX wiek w Zamku Królewskim na Wawelu, Kraków 2000;

Markowsky B., Europäische Seidengewebe des 13. – 18. Jahrhundert, Köln, 1976;

Jolly A. Seidengewebe des 18. Jahrhunderts, Bd. 2, Naturalismus, Abegg-Stiftung Riggisberg 2002.

Michałowska M., Leksykon włókiennictwa, Warszawa 2006;

Nahlik A., Zarys historii jedwabnej tkaniny dekoracyjnej do końca XVIII w. Toruń 1971;

Palliser B., History of Lace, New York 1902;

Świejkowski E., Zarys artystycznego rozwoju tkactwa i haftarstwa, Kraków 1906;

Taszycka M., Włoskie jedwabne tkaniny odzieżowe w Polsce w pierwszej połowie XVII w. Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk, 1971;

Thornton P., Baroque and Rococo Silks, London 1965;

Vokabular der Textiltechniken, Centre International d'Etudes des Textiles Anciens (C.I.E.T.A.), Lyon 1971;

Żarnowiecki L., Historia i technika haftarstwa kościelnego, Warszawa 1901;

Żarnowiecki L., Historia tkanin jedwabnych, Kijów 1915.

Lektury uzupełniające:

2000 Years of Silk Weaving, New York 1944;

Bender A., Tapiserie w dawnej Rzeczypospolitej, Lublin 2004;

Biedrońska – Słota B., Leksykon sztuki kobiernej, Kraków 1999;

Biedrońska – Słota B., Perskie tkaniny jedwabne w zbiorach Muzeum Narodowego w Krakowie, Kraków 2002;

Bourguet P. du, Sztuka Koptów, Warszawa 1991;

Carmignani M., Tessuti Ricami e Merletti in Italia, Milano 2005;

Fischbach F., Ornamente der Gewebe, Frankfurt 1800;

Gradowski M., Dawne złotnictwo. Technika i terminologia, Warszawa 1980;

Higgins J. P. P., Cloth of Gold. History of Metallised Textiles, London 1993;

Jolly A. Seidengewebe des 18. Jahrhunderts, Bd. 2, Naturalismus, Abegg-Stiftung Riggisberg 2002;
Kybalowa L., Die alten Weber Am Nil. Koptische Stoffe, Praha 1967.
Mańkowski T., Polskie tkaniny i hafty XVI - XVIII wiek, Wrocław 1954;
Morant H. de, Historia sztuki zdobniczej od pradziejów do współczesności, Warszawa 1981;
Podreider F., Storia dei Tessuti d'Arte in Italia, Bergamo 1928;
Przepych i blask jedwabnictwa lyońskiego, Lyońskie tkaniny od XVII do XX w. Richesses et Merveilles de la soierie lyonnaise, Warszawa 2004;
Santangelo A., Tessuti, d'Arte Italiani dal XII al XVIII secolo, Milano 1959;
Samek J., Polskie rzemiosło artystyczne. Czasy nowożytne, Warszawa 1984;
Samek J., Polskie rzemiosło artystyczne. Średniowiecze, Warszawa 2000; Sieradzka A., Tysiąc lat ubiorów w Polsce, Warszawa 2007.
Turnau I., Moda i technika włókiennicza w Europie od XVI do XVIII wieku, Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk-Łódź 1984.

Uwagi: